

СПИСЪК НА АВТОРИТЕ, ПРЕВОДАЧИТЕ И РЕДАКТОРИТЕ НА ПРЕВОДИТЕ

Ст. ас. Таня Атанасова работи в Катедрата по руска филология в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“. Преподава руска класическа литература. Научните ѝ интереси са насочени към проблематиката на Чеховото творчество.

Д-р Уве Бютнер преподава български език в университета в Лайпциг. Автор е на учебници и методически ръководства за изучаване на български език.

Доц. д-р Славка Величкова е специалист по български, сръбски и хърватски език към Катедрата по славянски филологии в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“. Основните ѝ интереси са в областта на историческата граматика и съпоставителните проучвания на южнославянските езици. Автор е на *За езикова работа по български език за чужденци* (1989), *Сборник от текстове за самостоятелна работа за чуждестранни студенти* (1990), *Тенденции в езиковата политика на Република Македония* (1992), *За някои особености на южнославянската лингвистична терминология* (1997).

Иван Вълев е поет и преводач на полска художествена литература. Преподава теория на превода в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“.

Жела Георгиева е завършила Славянска филология в Софийския университет. Преводач е от сърбохърватски и руски език. Била е редактор в Радио София и в издателство „Отечество“. В момента е главен редактор на списание и издателство „Панорама“ при Съюза на преводачите в България. Превела е произведения на Драгослав Михайлович, Дубравка Угрешич, Горан Петрович, Данило Киш.

Мария Георгиева е завършила Славянска филология (полски език) в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“ през 2003 г., а през 2005 г. – специалността Книгоразпространение в Специализираното висше училище по библиотекознание и информационни технологии – София. През 2002 г. печели първа награда за превод на проза в конкурса, организиран от Катедрата по славянски филологии към Пловдивския университет.

Д-р Добромир Григоров преподава история на чешката и словашката литература в СУ „Св. Климент Охридски“. Автор е на книгата *Милан Кундера и познанието на романа* (2001). Превежда научни и художествени текстове от чешки език.

Евелина Грозданова е завършила Славянска филология (сърбохърватски профил). Понастоящем преподава сръбски и хърватски език в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“.

Тенчо Дерекювлиев има бакалавърска степен по Българска филология и в момента е студент магистрант в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“. Стипендиант е на Филологическия факултет. Сътрудничи

на редица периодични издания. Носител на награди от студентски научни форуми.

Проф. дфн Диана Иванова е преподавател в Катедрата по български език към Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“ и директор на Департамента за езикова и специализирана подготовка на чуждестранни студенти към същия университет. Специалист е по история на българския книжовен език и съвременен български език. Автор е на повече от 150 публикации в България и в чужбина, сред които пет учебни помагала и шест книги: *Българският периодичен печат и гравивните книжовноезикови процеси през Възраждането* (1994), *Григор Пърличев и книжовноезиковата ситуация през 60–80-те години на XIX в.* (1995), *Езиковите въпроси в българския периодичен печат през Възраждането* (1998), *По следите на анонимното авторство в периодичния печат през Възраждането* (2000), *Традиция и приемственост в новобългарските преводи на Евангелието. Текстология и език* (2002), *Езикът на Библията. Български синодален превод – 1925 г.* (2003).

Димитрина Костадинова-Хамзе е асистент в ПУ „Паисий Хилендарски“, Катедра по славянски филологии, профил полонистика. Сферата на научните ѝ интереси включва транслатология, семантика, компаративистика, лингвистични аспекти на комичното и алтернативите за превода му на друг език, а в по-общ план – литературознание, философия, изобразително изкуство.

Крум Крумов е завършил семестриално Славянска филология, профил полонистика, в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“. Публикувал е статии във в. „Пловдивски университет“. Пише стихове и е носител на награда от конкурса за поезия и проза в Пловдивския университет.

Гергина Кръстева е докторант към Катедрата по българска литература и теория на литературата в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“. Научните ѝ интереси са в областта на модерната българска лирика.

Таня Ламбрева е докторант към Катедрата по руска филология в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“ и паралелно следва Славянска филология (сърбохърватски профил) в същия университет. Научните ѝ интереси са в областта на историческата граматика на руския език и сравнителното изучаване на славянските езици.

Русанка Ляпова превежда сръбска и хърватска художествена проза: Михайло Пантич, Алекса Шантич, Борисав Станкович, Милорад Павич, Мирослав Кърлежа, Йовица Ачин, Миряна Стефанович, Александър Тишма и др. Научните ѝ интереси са в областта на теория на превода.

Ангел Маринов е завършил Чешка филология в ПУ „Паисий Хилендарски“ и кинознание към НАТФИЗ. През 2005 г. е отчислен от редовна докторантура към Катедрата по славянски филологии в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“. Научните му интереси са в областта на кинознанието и теорията на превода.

Димитър М. Михайлов е докторант в Катедрата по руска литература в СУ „Св. Климент Охридски“.

Александра Михалска е завършила българистика в университета „Адам Мицкевич“ в Познан. Понастоящем е лектор по полски език към Катедрата по славянски филологии в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“.

Д-р Надежда Михайлова-Сталянова завършва през 1996 г. в Софийския университет „Св. Кл. Охридски“ полонистика и английска филология. През 2001 г. защитава дисертация на тема: *Verba percipiendi в българския и полския език*. От 2001 г. работи като асистент в СУ „Св. Кл. Охридски“, където преподава лексикология и фонетика на съвременния български език, езикова култура, теоретична полска граматика, практически полски език. Научните ѝ интереси са в областта на лексикалната семантика, езиковата картина на света, метафората.

Д-р Мишел Павловски се дипломира през 1990 г. в Държавния институт за театрално изкуство „А. В. Луначарски“ (днес Руска академия за театрално изкуство) в Москва, Факултет по театрология. През 1991 г. завършва интердисциплинарен курс по журналистика в университета „Св. св. Кирил и Методий“ в Скопие. Дисертацията му на тема: *Чиста игра – биомеханичната система в режисурата на В. Е. Мейерхолд*, е защитена в Държавния институт за театрално изкуство в Москва през 1999 г. През февруари 2003 г. защитава докторска теза *Митологичните елементи в съвременната македонска драматургия* във Факултета за драматично изкуство в Скопие. С журналистика се занимава от 1982 г., а с театрална критика – от 1984 г. Има публикувани около 120 театрални рецензии и редица научни материали от областта на театрологията. Публикува статиите си в Македония и чужбина (Полша, Русия, Чехия, Унгария). През 1997 г. получава наградата „Мито Хадживасилев Ясмин“ за публицистика за книгата *Македония вчера и днес* (заедно с Йован Павловски). Участва в проекта „Театърът на македонска почва“, който получава наградата „Гоце Делчев“ през 2002 г. През 1998 г. публикува книгата *Чиста игра*, посветена на биомеханичната система на В. Е. Мейерхолд.

Проф. д-р Тадеуш Пахолчик е преподавател по глотодидактика в Катедрата по комуникативна прагматика на чуждите езици в Института по руска филология на университета „Адам Мицкевич“, Познан. Заместник-директор е на същия институт. Научните му интереси са в областта на глотодидактиката (рецептивни и продуктивни видове речева дейност и психологически въпроси на обучението по чужди езици) и лингвокултурологията (интеркултурно общуване в различните сфери на речевата дейност). Автор е на следните книги: *Metodyka kierowania procesem czytania w języku rosyjskim jako obsut* (1990), *Рецептивные виды речевой деятельности* (1996).

Кичка Пешева по специалност е библиограф. От 1968 г. се занимава с библиографски обзори и изследвания, както и с литературна критика предимно за български писатели. Автор е на книгата *Наказани таланти* (1993), която е посветена на 25 български писатели, пострадали от комунистическия режим, и в която за първи път са използвани материали от секретните фондове.

Д-р Алла Пеетерс-Подгаевская е преподавател по руски език в Амстердамския университет. Докторската си степен по сравнително португалско-руско езикознание получава в Московския държавен университет. Съавтор е на пълния курс по руски език за начинаещи *Паспорт в Россия* и е автор на пълния курс за второ ниво *Россия без граници*. Редактор е на *Большой русско-голландский словарь*. Понастоящем работи над докторска теза към Катедрата по славянски езици и култури на Амстердамския университет.

Петко З. Петков е по образование инженер. През периода 1992–1999 г. е работил в Община Пловдив като главен специалист и заместник-кмет на район по административно-техническите въпроси. Автор е на множество статии върху следосвобожденската история на Пловдив. Участвал е като съавтор и консултант при написването на книги за Пловдив.

Здравко Попов е писател хуморист. Автор е на редица сборници с разкази: *Акорди извън клавиатурата* (1974), *Кон на втория етаж* (1983), *Големият маратон* (1989), *Заливът Спенсър* (1993), *Крахът на Роко Железния* (1994), *Случаят Ахил* (1998), *Среща преди потона* (2004). Носител е на награда „Пловдив“ за 2004 г. и на други престижни награди за литература. Превежда от френски език.

Ралица Стайкова е завършила Чешка филология в ПУ „Паисий Хилендарски“. Понастоящем е редовна докторантка по чешка литература в Катедрата по славянски филологии.

Д-р Роза Станкевич преподава философия в ПГ „Генерал Владимир Заимов“ в гр. Сопот. Основните ѝ научни интереси са в областта на беларуско-българските литературни взаимодействия, превода и рецепцията на беларуския периодичен печат. Автор е на 21 статии в *Энциклопедический справочник Янка Купала*. Неин е поетичният сборник *Из дневника на една гимназистка* (1999), участва в поетичния сборник *Камбаните на съвестта. Български поети за Беларус* (2002). Под печат е монографията ѝ *Янка Купала, Якуб Колас и Максим Богданович в Болгарии*.

Доц. д-р Йелица Стоянович е завършила специалността Сърбохърватски език и литература на югославските народи през 1988 г. в университета в Никшич. Защитила е дисертация в Белград през 1993 г. Докторската ѝ дисертация на тема *Правопис и език на Бийелополското четвороевангелие от XIII–XIV век* също е защитена в Белград през 2000 г. Преподава в Никшич в Катедрата по сръбски език. Чете лекции по сръбски и старобългарски език. Преподава и в Косовска Митровица. Научните ѝ интереси са предимно в областта на историята на сръбския език. Публикувала е повече от 70 научни статии.

Ст. н. с. д-р Мариана Тодорова е от Института за литература на БАН, секция Нова и съвременна българска литература. По-важни публикации: *Кръстът Куюмджиев в българската литература* (2003), *Поемата „Зелена игра“ на Иван Радоев* (2003), *Александър Геров. Самотникът* (2004). Съставител е на книги: *Литературна традиция и съвременност. В памет на акад. Г. Цанев* (1991), *Здравко Петров. Изкуството на критика*. (2003),

Българската литературна критика за Антон Дончев (съвм. съст. с Донка Правдомирова) (2005).

Ст. н. с. II ст. д-р Елена Томова е от Секцията за стара българска литература, Институт за литература при БАН. Защищава докторска дисертация в Московския университет „М. Ломоносов“ на тема: *Житията на основателите на манастири Иван Рилски, Теодоси Печерски и Стефан Неманя и тяхната връзка с фолклора* (1977). Научните ѝ интереси обхващат следните области: славянска агиография, археография и палеография, компютърна обработка на кирилски ръкописи, славянски средновековни литературни взаимоотношения, история, култура, фолклор и език на русите старобредци в България. Ръководител е на научния проект „Християнска агиология и народни вярвания“ (МОН). Изследва култовете и подготвя критично издание на житията на търновските светци Иван Рилски, Петка Търновска, Иларион Мъгленски и Михаил Воин в средновековната славянска книжнина. Проучва ръкописни сбирки и специализира в Русия, Сърбия, Румъния, Полша, Словения, Украйна. Лектор по български език и култура в Люблянския университет, Словения (1996 – 2001). Хоноруван преподавател по стара българска (1995), стара руска литература (от 1983) и словенски език (от 2002) в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“. Член е на Дружеството на научните и техническите преводачи на Словения. Превежда от руски, словенски, полски, сръбски и хърватски език. По-важни публикации и преводи: *Агиографският цикъл за св. Иван Рилски в старите славянски литератури от XII–XVIII в.* (1994), *Жени светици в източното православие* (1994, II изд. 1995), *Вида Мокрин-Пауер. Поезия* (2005, превод от словенски), *Съкратено либрето. Сборник разкази.* (1985, в съавт., превод от руски).

Д-р Наталия Христова се дипломира като магистър по Руска филология в ПУ „Паисий Хилендарски“ през 1997 г. Работи като хоноруван преподавател към Катедрата по руска филология на Пловдивския университет от 2001 г. Преподава италиански език в Центъра за межкултурни комуникации в ПУ. През 2004 г. защитава докторска дисертация по лингвокултурология – теория на превода. Нейните научни интереси са в областта на превода на художествената литература, лингвокултурологията и съпоставителната стилистика на романските и славянските езици. Има публикувани 6 стихосбирки. От 2005 г. е нещатен сътрудник преводач на списание „Факел“.

Гл. ас. д-р Юлиана Чакърова-Бурлакова е завършила Руска филология в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“. Работи в Пловдивския университет към Катедрата по руска филология от 1988 г. Докторската ѝ дисертация на тема *Местоимения как средство за изразяване анафорической связи в българском и руском текст* е защитена през 1997 г. в Минск, Беларус. Преподава теория на превода, стилистика, практически руски език. Сферата на научните ѝ интереси включва граматика, лингвистика на текста, теория на превода, семантика, когнитивна лингвистика.

Доц. д-р **Жоржета Чолакова** е от Катедрата по славянски филологии в ПУ „Паисий Хилендарски“, където преподава чешка литература и славянски литератури. Специализирала е в Нови Сад (1987) и в Прага (1995). През периода 1998–2002 е лектор по български език и цивилизация в Провансалския университет в Екс-ан-Прованс, Франция. Основните ѝ научни интереси и изследвания са в областта на чешкия авангардизъм. Докторската ѝ дисертация на тема *Český surrealismus 30. let. Struktura básnického obrazu* е защитена във Философския факултет на Карловия университет в Прага през 1993 г. и е издадена през 1999 г. Автор е още на книгите *Karel Xinek Маха или Гласът на падналата арфа* (1993), *Лицата на човека в поезията на чешкия авангардизъм* (1998). Превежда поезия от чешки и френски език.

